

Kodumaa luulet

See on hea

Heljo Mänd

Nurm mängib nurmenukuga,
Nurmenukk kullerkupuga.
Kullerkupp tuuleiliga.
Tuuleil sinise kiiliga.
Sinine kiil mängib ojaga,
Oja mängib konnapojaga.

Aga mina, inimeselaps,
Vallatu, kärmas ja kraps,
Mängin kord nurmenukuga,
kord jälle kullerkupuga,
lobisen tuuleiliga,
tantsin sinise kiiliga,
jooksen võidu ojaga,
lõbusa konnapojaga.
Igaüks mind oma sõbraks peab
ja see on hea,
oi, kui hea,
oi, kui hea!

Emamaa ja isajõgi

"Heljo Mänd "

Emamaa ja isajõgi,
jõgi jooksev läbi maa.
Maa ei tohi ära joosta,
hoiab kodu emamaa.

Jõgi, jõgi, isajõgi
jookseb läbi emamaa.
Jookseb-lookleb sulisedes:
tule kaasa, armas aas!

Maa ei tohi ära joosta,
hoiab kodu emamaa,
ainult lillesilmadega
jooksvat jõge saadab ta.

Suveharjal

Heljo Mänd

Küpseb päevi suveharjal
Nagu rukkipäid.
Ühe päeva, leivamarja,
Silmitsema jäin.
Kasva, kasva, viljavaevas,
Kasva taevapuuks!
Laulan ennast ladvaliseks,
Rukki laulusuuks.

Kodu

Leelo Tungal

Mu koduke on tilluke,
Maailast väike killuke.
Puul maja ees on tüves möhn,
Ja maja sees on kodulõhn.

Siin suvel lõhnab sõstrajook
Ja jõuluajal piparkook.
Must leib meil lõhnab laua peal
Ja klaarid õunad liua peal.

Kõik asjad siin on tuttavad,
Me juurde tihti ruttavad
Siin sõbrad kui ka taat ja memm –
Sest seltsis on ju segasem!

On päevad rõõmsad, vaiksed ööd.
Siin aitan emal teha tööd
Ja vahel aitan isa ka,
Sest olen suur ja visa ma.

Kui vahel külast tuleme,
Siis süütame laetule me
Ja kodu muutub õdusaks –
Nii lahedaks ja lõbusaks.

Mu koduke on tilluke,
Maailmast väike killuke.
Üks maja kõigi teiste seas –
Ja mul on tema aadress peas!

Iga lapse isamaa

Leelo Tungal

Iga lapse isamaa
algab ema-isaga.
Iga lapse kodumaa
algab oma koduga.

Igal maal on oma keel,
Igal maal on oma meel.
Kõik on kenad!
Kenam veel
kõigist oma emakeel.

Kellele on emakeel
kallis nagu oma meel,
selle kätes visana
püsima jääb isamaa!

From:

<https://sannebild.eu/> - **Sanne Andi Bild**

Permanent link:

<https://sannebild.eu/ee/kodumaa>

Last update: **08.04.2025 17:32**

